

SKOLENYT

Lyngby-Taarbæk Lærereforening, Kreds 22 – Juni 2020

Coronaeftertanker

Allerede, fristes man til at sige, nærmer vi os afslutningen på et af de mest specielle skoleår i nyere tid. Det er vel kun foråret i 2013, der kommer op på siden af dette forår. Først den totale nedlukning af Danmark, med dertilhørende fjernundervisning og herefter den gradvise åbning af bl.a. skolerne med nødundervisning i en helt anderledes ramme og organisering.

Selvom vi stadigvæk arbejder i coronaskolen og i disse dage venter spændt på en udmelding om, hvordan næste skoleår ser ud, så er spørgsmålene om, hvad vi har erfaret og lært af denne anderledes skoletid allerede dukket op.

For utroligt nok er de generelle tilbagemeldinger fra alle fronter, at børnene og læringsmiljøet har det strålende!

Intet er så skidt, at det ikke er godt for nået. Selvfølgelig ville vi helst have undgået corona helt, men når det nu skulle være, så har en af følgerne, også i skole-regi, vist sig at det i grunden er ganske sundt, at sænke skuldrene og ambitionsniveauet lidt en gang imellem.

Har vi virkelig brug for alle de møder? Skal vi bede 10-årige børn om at knokle fra 8 – 15

hver dag? Er lykken en lang institutionaliserede hverdag eller skal familie og fritid fylde lidt mere igen? Måske kan vi indrette os lidt mere fornuftigt?

Tendensen er jo tit, at tilføje et møde, et krav eller en ambition. Det er ikke ligeså populært, at fjerne noget.

Men måske kan sådan et "fris-park" i organiseringen, som coronakrisen har bragt, give os noget værdifuld erfaring, så vi tør foreslå f.eks, at sænke elevernes timetal.

Som vores egen undervisningsminister har åbenbart i løbet af denne periode:

PRT: "Jeg er en af dem, der har stået meget hårdt på, at man skal beholde de længere skoledage. Men jeg tror simpelthen, at jeg bliver nødt til at æde noget af det - for at sige det lige ud. Der er nogle elever, der har haft rigtig god gavn af kortere skoledage med supplerende hjemmearbejde. Det havde jeg aldrig troet, at jeg skulle høre mig selv sige. Men det har vist sig at kunne noget mere, end jeg umiddelbart havde tillagt det"

Det er fristende at smide "hvad sagde vi"-kortet, men jeg vil nu

til en hver tid give kredit til alle, som erkender, at de er blevet klogere. Specielt politikere. Det er som om, det er en helt særlig overvindelse for dem, at ændre mening.

Pernille Rosenkrantz-Theil har også besluttet, at der skal foretages en evaluering af den undervisning, skolerne har leveret, siden de lukkede ned i midten af marts.

Til det har hun bedt Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) påbegynde en struktureret erfaringsindsamling, samtidig med at organisationerne i og omkring folkeskolen skal mødes løbende. Første møde fandt sted i fredags.

Succesfuld nødunder-visning

Tilbage meldingerne er, at eleverne trives og læringsmiljøet har det strålende. Hvordan kan det så være?

Jeg er 100% sikker på, at den kortere skoledag er hovedårsagen!

Den betyder nemlig i al sin enkelthed mere overskud hos både elever og lærere.

Det betyder mindre hold, flere lærere i klasserne og bedre forberedelsestid, som alt i alt skaber meget bedre rammer for

god undervisning. Pludselig kan der igen differentieres i stor stil. Alle elever kan få den hjælp og de faglige udfordringer, de har brug for. Elevernes frustrationer er langt mindre, og der er færre af dem. Konflikter kan tages i opløbet. Det medfører bedre trivsel og et meget større overskud til at fokusere på det faglige arbejde.

Derudover er der flere afledte konsekvenser af nødundervisningens organisering, som er mere eller mindre direkte overførbare til en mere normal hverdag.

Senere mødetid og forskudt pausetid, mere frihed i undervisningen, bedre hygiejne og mere rengøring, mere uden-dørs undervisning og færre møder er alt sammen elementer, man ville kunne videreføre på den anden side af corona.

Desuden så har forældrene afleveret børnene udenfor skolen og det har haft den betydning, at der er markant færre grædende børn og svære farvelsituationer. Skoledagen starter simpelthen mere gnidningsløst.

KL's fejlskud

Thomas Gyldal Petersen, formand for KL's børne- og undervisningsudvalg, forklarede de tydelige forbedringer med, at nødundervisningen ligner den understøttende undervisning.

Gyldal argumenterer med, at

nødundervisningen indeholder "timer, der ikke så præcist har været bundet op på fag, og derfor har man mulighed for at arbejde med fagene på en anden måde."

Det er noget vås.

Vi må altså én gang for alle nu have aflivet den forestilling om, at understøttende undervisning er garanti for variation og kvalitet. Jeg vil sige, at det er lige omvendt! Man kunne ønske sig, at samtlige socialdemokratiske "spidser" i både KL og på Christiansborg ville besøge den danske folkeskole og se, i hvor høj grad den daglige undervisning i fagene er varieret og eksperimenterende. Selvfølgelig skal undervisningen varieres. Og det bliver den. Men at blive ved med at fastholde, at variationen ligger i den understøttende undervisning, ligner et desperat forsøg på at redde et element fra en fejlslagen skolereform.

Man kunne også tolke Gyldals udtalelser som, at god undervisning ikke så præcist er bundet op på fag. Det er heller ikke en konklusion, man kan være enig i. Fagene er grundstammen i den danske folkeskole. Det er gennem fagene og deres begreber, at eleverne tilegner sig grundlæggende viden og måder at forstå og erkende verden på. Der er tusindvis af forskellige tilgange til fagernes indhold og uden fag bliver undervisningen reduce-

ret til indholdstomme kompetenceorienterede aktiviteter. Og dem kan man ikke bygge en god skole på.

Desuden savner eleverne fagene lige nu. De har mest dansk, matematik og engelsk og det er måske en af de største negative ting ved den nuværende skoleform, at det er svært at undervise i de små fag og de praktisk-musiske fag, pga. den begrænset tilgang til både materialer, lokaler og faglærere.

Men når nødundervisningen på flere måder alligevel er en succes, så er det ikke fordi fagrækken er udhulet og fagene mere eller mindre opløst. Nej, tilfredsheden skal tværtimod netop findes i den kortere skoledag, den gode normering og mulighederne for optimal faglig og social støtte.

Løsning nr. 1

Så hvordan kan man finansiere en kortere skoledag og skabe bedre normeringer i folkeskolen? Er det dyrt?

Det er faktisk ganske enkelt og den kortere skoledag finansierer sig selv.

Ved at fjerne den understøttende undervisning og konvertere den til to-lærer-ordninger kan man slå to fluer med et smæk.

Det er en af de vigtigste erfaringer at tage med sig tilbage til en normal hverdag og det er en super god løsning, som vil medføre større kvalitet og trivsel!